רוכבי גמלים · אבריסם מתחממים בבשר הגמל ומעלים זרע: כולם רשעים · כדתמר: כולם צדיקים · שדרים בסכנה ולבם לגביהם שבמים: דמכף · לשון לוקח של תמר: אם יש לו לוקח · מתחמם שהעצן קשה הוא ואם אין לו לוקח לבל דרך גמלים לרכוב בגלל לוקח אלא במרדעת ומתחמם: דמפרפין · ירך מכאן וירך מכאן ומכרו מתחמם: דלא מפרפין · רוכב כאתה: מפרפין · לשון מחזיק כדתמרי במנחות (דף פו·) וכי מורמני יכנים: אפריקד · פניו למעלה וגבו הוא שפעמים שיתקשה אבר תוך שינתו ויתגלה ועוד שדיו מונחות לו על אברו ומתחמם: מגני · מוקה מעט על לון: כי מגני נפי אסור · אלא"כ יזקב לו מוכב טוב על לון: מתני' אחד לו ואחד לם · לקנה לאחר הקמים: נמצא אם פנים · כלומר לבדוק לפני הקמים ולהכין מלמה לבעלה וה"ה לכל הכנים כדתקן בפ"ק (מ"ג יח·) ובמנה שהיא מוכרת לשמש לה ביתה והא דנקט לטעות כדמפרש בפ"ק לטעות עד שבודקה בו לפני הקמים זה לון בודקה בו לפני הקמים אחר: נמצא דם על שלו · ואפילו לאחר זמן שהיה לאחר בטילה זמן ארוך קודם קינוח ביתום שהיה דם בשעת הקמים: מטמאים · שהיה מומאת שבעה כדין בועל נדה כדכתיב (ויקרא טו) ותהי נדתה עליו: לאותיות · מיד לאחר בטילה: לאחר זמן · לאחר לאותיות ממלים מספק שהיה שבעה ימים ומיהו מומאת ספק הוא לטלות אבל לא לשרוף: אם שניים · פנים שלמתה: ומאי"כ · כלומר שהיה יותר מכשיעור הזה אחר אחר הוא זה: מטמאים מעם לעם · מהרות ואדם בטעם מומאת ערב ומדרבנן כדין מעם לעם דאמר בפ"ק ומה היא מטמאה מקבלה ומושבה וכיון דעושה מקבל ומושב לטמא אדם אם אינו מטמאים אם בועלם · מומאת שבעה ימים: ר"ש אומר אף אם מטמאים אם בועלם · ר"ש לטעמיה דאמר כל מעם לעם מטמאה אם בועלה מספק מומאת שבעה בפ"ק (מ"ג י·): נמי מאכולה · כיצה ואמלא ממאין ודלא לשרוף מרומה ולהמחייב בקרבן ודלא לחלות מרומה ולהבית אם חלוי ולא חטאת דדלמא דם מאכולה הוא שהיה בחומו מקום בחמה וכשבטל נדבק בו: בדוק. דהלא אין שם מאכולה ודם ולא מגופה אחיה: דשוק הוא · אלין מאכולה יסלה ליכנס שם: רלופה · מטוכה על הגר רחוק מן הדם קלה לעיסת דבדוק כיון דקיים להו לרבנן דאין שם מאכולה ולא דם מגופה הוא שהרי הגר שיה בדוק לה קודם הקינוח ומאכולה (מעלמא הוא הקם בגד שהיה רלופה) ולעיסת דדשק אינה לסעוקי אמת אלא שם דם ממאכולה ומתוך שדשוק הוא מעבה הקמים בשעת הקמים: ולפחר מגפה פניה דם · על הירך: מגפה נדם. מומאה ולאיה דכיון הגר בדוק לה שלא היה בו דם קודם בדיקה ולא מגופה אחיה על הגר ומשם הוסיף בדיקה עלא אחריה דלמא מעלמא אחת על הגר ודלמא מעלמא אחת מגופה היה: "ולפחר מגפה פניה דם · על הגר ואינה לסעוקי דלמא מקמי הכי הוה ולא מגופה אלא דקה מקמי הכי הוה: מגופה נדם · מומאה ולאיה דכיון דבדוקה דמים שם לא מספקינן במקמי הכי: מגופה כפם · כלומר מומאה ספק וטלין: שלריכה

*רוכבי גמלים אסורין לאכול בתרומה *תניא נמי הכי רוכבי גמלים כולם רשעים, הספנים כולם צדיקים הרמרים מהן רשעים מהן צדיקים: איכא דאמרי הא דמכף הוא דלא מכף, ואיכא דאמרי הא *דמפרפין הוא דלא מפרפין. ריב"ל *ליתי אמאן דגני אפריקד, איני והאמר רב יוסף *"פרקדן לא יקרא קריית שמע, קריית שמע הוא דלא יקרא, הא מגנא שפיר דמי? "לענין מגנא כי מצלי שפיר דמי "לענין ק"ש כי מצלי אסור, והא ר' יוחנן מצלי וקרי ק"ש? שאני רבי יוחנן דבעל בשר הוה: מתני' *"דרך בנות ישראל משמשות בשני עדים אחד לו ואחד לה "והצנועות מחבקות שלישי לתקן את הבית; *נמצא על שלו טמאין וחייבין קרבן נמצא על שלה *אותיות טמאין וחייבין בקרבן, נמצא על שלה לאחר זמן "טמאין מספק לפטורים מן הקרבן, איזהו אחר זמן? כדי שתרד מן המטה ותריח פניה, ואם"ל מטמאה מעת לעת "ואינה ממטאה את בועלה "ר"ש אומר אף ממטאה את בועלה "שדים חכמים לרבי עקיבא ברואה כתם שמטמאה את בועלה: גמ' "וגירוש דלמא דם מאכולת הוא? אמר רבי זירא אותו מקום בדוק הוא אצל מאכולת ואיכא דאמרי "דחוק הוא אצל מאכולת מאי ביניידו איכא בינייהו "דאשתבח מאכולת רצופה: להך לישנא דאמר בדוק הוא "הא מעלמא אתאי להך לישנא דאמר דחוק הוא אימא שמש רצפה. אתמר בדקה בעד הבדוק לה ובחתו בידכה ולמחר מצאה "עליה דם אמר רב "טמאה נדה א"ל רב שימי בר חייא והא חששת אמרת לן, איתמר נמי אמר שמואל טמאה נדה. אתמר בדקה בעד שאינו בדוק לה והניחתו בסופסא ולמחר מצאה עליו דם א"ר יוסף כל ימיו של ר' חייא טמא ולעולם זקנתו טהור, איבעיא להו היכי קאמר כל ימיו טמא משום נדה ומטמא משום אם דלמא כל ימיו טמא משום כתם ולעולם זקנתו טהור מולא בלום תא שמע דתניא ברקה בעד שאינו בדוק לה והניחתו בקופסא ולמחר מצאה עליו דם רבי אומר טמאה משום נדה ורבי חייא אמר טמאה משום כתם אמר

(א) שלא דם המקור יכול ליטול שם: ולמחר מגלה עליה דם · ס"ג רש"י פי' על ירכה וקאמר דטמאה נדה דלכתא למימר דמן הגר נתלכלך ירכה ולא מעלמא ות"ס והבדוק הגר ו"ל שנאבד הגר ח"ל שמא דם הגר מעלמו בא מדם ירכה כיון שמגלה על הגר רק במקום שנגע בירכה וכגון שיש בגרים ועוד לדיכה הבשר דמקולת לא שמא כיון שמגלה על ירכה בשעה שנגע בגר שוכח מלגלה שמטמאת מפר הגר ומפמא · גליון

"ודוקא בגר הבדוק לה אבל בשאינו בדוק לה הוי ספק ספקא דכפי' רש"י ודוקא מחמת בירכה אבל בגר הבדוק לה אם הגיחתו בקופסא פשיטא דטמאה וא"ח גרס ומגלה עליו פירוש על הגר ומחמת בירכה היינו בגלוי שלא הגיחתו בקופסא דבהגיחתו בקופסא פשיטא דטמאה ופריך והא תושבין אמרת לן דתימה דאמרי' ברש"י הרואה כתם על אמרת לן דתימר מעלמא אתי: אמר שמואל טמאה נדה · אפי' ר' חייא דטמטר בסמוך מודה הכא דהא ר' חייא כר' יוסי ס"ל ושמואל גופיה פסיק בהתם (לקמן מג:) כרבי יוסי והכא קאמר דטמאה נדה: בגד

(ב) נדה ס"ל בדקה ומגלה דם מל הגר דטמאתא אינה בדוק לה מגלה דם מאכולת הוא דאמר דמי לגמרי וכו':

רוכבי גמלים אסורין לאכול בתרומה · ותנ"ג דאמר שמואל בפ' יוצא דופן (לקמן דף מג·) כל שבכנה זרע אחין כל גופו מרגיש אינו ממטא הכא דלמא הרגיש כל גופו ולא אדעתיה: רוכבי גמלים כולם רשעים אחמרים מהן לדיקים · ות"ת דאמרינן בפרק עבודה יוחכמן (קידושין דף פב·) גמלים רוכבן כשרים אמרים רוכבן ליסטין וי"ל דהכא מיירי ברוכבים ומשום הרהור ואתם לא מיירי ברוכבים אלא בעוקין מחורה על הגמלים והם הולכים ברגל רחוק במקום סכנה ואמרין "שהם ליסטים משום דבשעה שקוטים] עומדין רמאות במשא ומתן:

אפריקד · פי' הקומרים פניו למעלה וכן משמע בהמוכר את הספינה (ב"מ דף מד·) גבי מתי מדבר דגנו אפריקד ואליף מיינת אותה ברכייהו ולומתא ביריה ולשון אפריקד אפורייהה קדל "(קדקדת) ולא כפירוש הערוך דפי' פניו מטה ולשון אפריקד אפי קדד ועוד קשה רי"ם דאפריקד למה לי. [ות"ס תוספות שפתים קמ· ד"ס מרקדן]: ליתי אמאן דגני אפריקד · פי' בקומרים שדיו מונחות על מילמו ומתחמם ורשב"ם פירש שבגדיו טפלין על אמתו ומתחמם ומה שפי' עוד שפעמים [מתקשה ומתגלה] לא גרלה דכביה סבור לו אבל מאי אל-ומתחמם אם יתקשה אמר ויגל לידי קרי · גליון:

קיש כי מגני אסור · הייט כשהוא קלת אפריקד אבל על לון לגמרי שרי כדאמרינן מי שמתו (ברכות דף כד·) שמים שהן ישנים במקום זה הופך פניו לכאן וזה הופך פניו לכאן וקורין ק"ש: ולירחוש דלמא דם מאכולת הוא · אבל על בדיקות דממאמינן לה אם מגא דם לא פריך דלמא מומרת היא אבל הכא פריך אמאי חייבין בקרבן דלמא מייתי מולין בעזרה ומוד גרלה וכן פר"ח דפריך לגמלא אמאי מטמאין כיון דאיכא הוכחה דלא אמי מגופה: דחוק הוא אבל מאכולת. אין לפרש שאינה יכולה ליכנס לגא בדוחק ולפעמים נכנסת דדחוק הוא אמר איתמרוי איתמרי ולמה צריך להזכיר דמתם רגפה לכך י"ל בדוק הוא שאינה בלה כלל כמוך לרקם מפני הזהמה שיוכל המקום להכנים ודחוק הוא אבל מאכולת הייט דאינה נכנסת בשום פנים מאליה אבל שפעמים שמתקרבת לרחם כ"כ עד שהמקום מכניסה ומרפפה:

ומחתו בירכה · פירוש במקום ולמחר מגלה עליה דם · ס"ג רש"י פי' על ירכה וקאמר דטמאה נדה דאיכא למימר דמן הגר נתלכלך ירכה ולא מעלמא ות"ס והבדוק הגר ו"ל שנאבד הגר ח"ל שמא דם הגר מעלמו בא מדם ירכה כיון שמגלה על הגר רק במקום שנגע בירכה וכגון שיש בגרים ועוד דליכא הבשר דמקולת לא שמא כיון שמגלה על ירכה בשעה שנגע בגר שוכח מלגלה שמטמאת מפר הגר ומפמא · גליון

"ודוקא בגר הבדוק לה אבל בשאינו בדוק לה הוי ספק ספקא דכפי' רש"י ודוקא מחמת בירכה אבל בגר הבדוק לה אם הגיחתו בקופסא פשיטא דטמאה וא"ח גרס ומגלה עליו פירוש על הגר ומחמת בירכה היינו בגלוי שלא הגיחתו בקופסא דבהגיחתו בקופסא פשיטא דטמאה ופריך והא תושבין אמרת לן דתימר מעלמא אתי: אמר שמואל טמאה נדה · אפי' ר' חייא דטמטר בסמוך מודה הכא דהא ר' חייא כר' יוסי ס"ל ושמואל גופיה פסיק בהתם (לקמן מג·) כרבי יוסי והכא קאמר דטמאה נדה: בגד

תוספתא הרא"ש

רוכבי גמלים אסורים לאכול בתרומה: דוקא בשעה שהן רוכבין שמא יראה קרי בשר התרומה בפיו אבל לאחר שירד מהר ולא הרישרין שמא יראה קרי ושכח דאמרי' לקמן פרק ראבא דאמר כל שכבת זרע שאין נוגע מרגיש בה אינה מטמאה: רוכבי גמלים כולם רשעים · ותא דאמרי' בפרק קדשין הנמלים כולן כשרים בבעלי מחזה מיירי והאלכן ברגל ומשאן על הגמלים והולכין לארץ מרחקים לסחורה בדרך מרבריות במקומות הרי היות לאמים ומכונים לבם לשמים ומשאן ומתנן באמונה · והתמרין שאינן מרחיקין כל כך משאם ומתנם ברמאות: ליתי אמאן דגני אפרקיד · פי' שרכב

על נביו כי עבוטיו מרחמסין על הבשר וכא לירי קרי כראמרינן בפרק חמור מייתיהן מיא חמיסה דשקרי ומנדנן ליה אבי פיקרי ומיקרי בי פיקרי חייבו עבוטיו כשמניה עליהם דבר מתחמם וכא לירי קרי: ולירחוש דלמא דם מאכולת הוא · אבל בדיקה שבדקה ומצאה ג) אמא לא קפדי דמצי למיסר דמסמאינן לה מספיקא אבל מתני' דקתני חייבין בקרבן אלמא דאי ומגה אחי ומגה אי שלה על שלה מסתברא כי דם מאכולת הוא: איכא דאמרי "דחוק הוא אצל מאכולת מאי ביניידו איכא בינייהו "דאשתבח מאכולת רצופה · דאמר שמש א"כ משתבחת מאכולת הוא מדאי ליכא הוכחה · ר"ל דרציפה אין לה מגלה דם אלא הוכא דאשתבחה מאכולת הוא ומדאי ליכא הוכחה · ר"ל דהא דלקמן דמטמאה דאמרי' ביריה ולמחר מצאה עליה דם · פרשי' על הירך והיינו הבדוק בגד עצמו שוי אפשר שלא יהא ניכר דשם על הגר וצ"ל שמיירי שאבד הגר · ור"ח גרס ומצאה עליו כלומר על הגר וקס"ל דלא חיישינן שמא בא מן הירך על הגר: והא תושבין אמרת לן · תימה דאמרי' ברש"י הרואה כתם על בשרה הרואי מטא דאמר שאינה דמלמא אתי על הלוקה איכבי ליה לאשאבוהי וא"כ ה"נ אמי' הרם על הירך מטאה הרואי וכ"ת הך דלקמן לפי מסקנא דשמעתין ס"ם קשה דמשמע דרב נחמיה לא קאמר אלא דוקא מחמת אבל אם לא מחמת לא מחמת הואי דנקט מחמת לאשמועינן דוקא בדוק אבל אינו בדוק לא הגר מיבעי לה מכח הואי לאו דמחמת הוה תלינן בהם חמכה: ולעולם זקנתו מחמת מכלום · תימה הוכא מצינו למיסר מחמת מכלום והא אמרינן לקמן בריש הרואה כתם על הלוקה הרואי מחמת דאי אירמא הבגדה אחמא על בשרה ועל הלוקה דליכא הוכחה הוי ספיקא והכא בעל בשרה ועל הלוקה דמי דאכבא נמי ליכא הוכחה · ר"ל דהא דלקמן הוכא לגי' הרא"ש [אכתי] קשה דהא תנן לקמן ב' הראשה ג' נשים שלבשו חלוק אחד ונמצא עליו דם כולם מטמאין וא"כ בשבדקה בגד שאינו בדוק לה הוי כאילו קינוחה בו אשה אחרת קודם הבשאה ספק וחיכי הוה בני לגמרי דמחר מכלום ור"ל דהא דלקמן דמטמאה אחת מהן שמטמאת יום כנגד יום אי בהולה שרביה מחודין הדי שתים האחרות תולות בה: לשאול בבת אחת נבי שני שבילין חד מיניהו מטמא · אבל הכא תלינן שמא הדם הוה על הגר קודם לכן והתם נמי אילו היתה אחת מהן שטמאת יום כנגד יום אי בהולה שרביה מחודין הדי שתים האחרות תולות בה: הר"

ג) נדה ס"ל בדקה ומגלה דם מל הגר דטמאתא אינה בדוק לה מגלה דם מאכולת הוא דאמר דמי לגמרי וכו':